

E SZÁMUNK SZERZŐI

ALBERT GÁBOR (Egyházasharaszti, 1929) író, szerkesztő. A Magyar Művészeti Akadémia tagja. Első novelláskötete (*Albérleti szobák*, 1966) majd 1983-ig hat kötet. *Emelt fővel* (Magyarország felfedezése sorozat, szociográfia, 1983). 1988-ban Tőkéczi Lászlóval és néhány protestáns értelmiségivel együtt megalakították a *Magyar Protestáns Közművelődési Egyesületet*, ennek később elnöke. Az 1991-ben induló *Új Magyarország* alapító főszerkesztője. Szerkeszti a *Magyarok Világlapját* (1992–2001). A Magyar Írószövetség választmányának tagja, 1998-tól 2001-ig az Arany János Alapítvány kuratóriumának elnöke. F. d.: A Művészeti Alap irodalmi díja (1986), Év Könyve-díj (1990), József Attila-díj (1996), Arany János-díj és Péterfi-díj (2003), a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2004).

ÁNGYÁN JÓZSEF (Nagyatád, 1952) okleveles agrármérnök (1977), mezőgazdasági kutató szakmérnök (1980), a mezőgazdasági tudományok kandidátusa (1993), az MTA doktora (2007), a Szent István Egyetem, Gödöllő „környezettudományok” területén habilitált egyetemi tanára (1999), Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetnek igazgatója (1996–), országgyűlési képviselő (Fidesz, 2006–), az OGY Mezőgazdasági (2006–) valamint Kutatási és Innovációs Bizottságának (2008–) tagja.

ÁRVA LÁSZLÓ, CsC., főiskolai tanár, ESSCA Ecole de Management, Angers–Budapest.

BOD PÉTER ÁKOS (1951, Szigetvár) közgazdász, egyetemi tanár. 1990–1991-ben gazdasági miniszter, 1991–1994-ben a Magyar Nemzeti Bank elnöke. Jelenleg a Budapesti Corvinus Egyetem tanácskezelője, a Károli Gáspár Református Egyetem tanára. F. m.: *A vállalkozó állam a mai tőkés gazdaságban* (1987), *Rendszerváltozás Kelet-Közép-Európában* (Leszek Balcerowiczsal, Václav Klauszal, 1997), *Pénz, hatalom, erkölcs*. Tanulmányok a gazdasági rendszerváltás időszakából (1997), *A pénz világa – a világ pénze* (2001), *Gazdaságpolitika* (2002), *Közgazdaságtan* (2006).

BRENNER JÁNOS (1954, Budapest), okl. építészmérnök (Drezdai Műszaki Egyetem, 1976), építésügyi asszessor (Frankfurt, 1984), Doctor of Philosophy (PhD, Budapesti Műszaki Egyetem, 1997), címzetes egyetemi tanár (Budapesti Műszaki Egyetem, 2008), várostervező, építésügyi igazgató a Német Szövetségi Közlekedési, Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumban, Berlin.

ENTZ GÉZA ANTAL (1949, Kolozsvár) művészettörténész, 1973–1990; az MTA Művészettörténeti Kutatócsoport munkatársa. Szakterülete Erdély középkori építésze és a műemléki topográfia. 1990–1994 között az Antall és Boross-kormány államtitkáráként a határokon túli magyarsággal kapcsolatos kormányzati tevékenység irányítója, az Orbán-kormány idején a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal elnöke, majd a külföldi magyar intézetek főigazgatója, a határon túli magyarságot segítő Pro Professione Alapítvány elnöke. F. m.: *Erdély építésze, fejezetek a Magyarországi művészet története* című kézikönyv I. kötetében (1987), *Fejér megye művészeti emlékei* (Sisa Józseffel), (1998), *Magyarország műemlékei. Székesfehérvár* (szerk., 2009.)

FÁY ZOLTÁN (1966, Baja) könyvtáros, publicista. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen és a Pázmány Péter Hittudományi Főiskolán tanult.

GRÓH GÁSPÁR (Budapest, 1953) irodalomtörténész, kritikus. A *Magyar Szemle* rovatvezetője. 2007-ben Pethő Sándor-díjat kapott. F. m.: *Egymásért vagyunk.* (Tanulmányok, kritikák, 2000.) *Szabó Dezső: Az elfelejtett arc* (Válogatás és szerkesztés, 2001), *Az elsodort író. In memoriam Szabó Dezső* (Válogatás és szerkesztés, 2002), *Móricz Zsigmond: A magyarság rendeltetése* (Válogatás és szerkesztés, 2004), Cs. Szabó László. *A kis népek hivatása.* (Előszó, válogatás, szerkesztés, 2005), *Nézni a láthatatlant* (Kisesszék, 2005), *Határ.Ok nélkül* (Tanulmányok, kritikák, 2006), *A következők országá* (2011).

JESZENSZKY GÉZA (1941, Budapest) történész. 1976 óta a Közgazdasági, mai nevén Budapesti Corvinus Egyetemen tanít a nemzetközi kapcsolatok és a magyar külpolitika témakörében. 1990–1994-ig külügyminiszter, 1994–1998-ban az MDF, illetve az MDNP országgyűlési képviselője, 1998 szeptemberétől 2002 nyaráig washingtoni nagykövet. F. m.: *Az elveszett presztízs.* Magyarország megítélésének megváltozása Nagy-Britanniában, 1894–1918 (1986, 1994), *Post-Communist Europe and Its National/Ethnic Problems* (2005, 2009), *Helyünk a világban.* A magyar kül-

politika útja a 21. században (Beszélgetések Csaba Lászlóval és Martonyi Jánossal, 2009).

DR. KORÁNYI LÁSZLÓ (Budapest, 1942) belgyógyász, humán genetikus szakorvos, diabetológus (a Magyar Diabetes Társaság szakorvosa). Az orvostudományok kandidátusa (1982), az MTA doktora és Med. habil. fokozat: a szegedi Szent-Györgyi Albert Orvosegyetem (1996). Korányi András professzor mellett 1966-ban kezdett dolgozni a János kórház belosztályán, majd 1974–1992-ig a Semmelweis OTE I. Belklinikáján dolgozott Magyar Imre és Holló István professzorok mellett. F. d.: Markuszovszky-díj (1971, 1975 és 2009), Hetényi-díj (1991), Magyar Imre-díj (1994). Szakmai érdeklődése a cukorbetegség területe.

KUBINSZKY MIHÁLY (1927, Sopron). Építészmérnök, az MTA doktora. Munkahelyei: Állami építőipar (1950–1957), Nyugat-magyarországi Egyetem (1957–1995), itt 1978-tól az Építéstan tanszék-vezető egyetemi tanára. Nyugdíjazását követően Prof. emeritus és dr.h.c. Szakirodalmi munkásságának fő témái a legújabb kori építészettörténet, építészeti kritika, vasúttörténet építészeti vonatkozásai, műemlékvédelem, tájépítészet és Sopron város építészete. Kitüntetései: Ybl Miklós-díj (1992), az MTA Mikó Imre-díja (1998), Széchenyi-díj (2003).

PALOTAI JÁNOS (1939) filozófia és történelem szakot végzett az ELTE-n. Esztétikából és filozófiából doktorált. A Budapesti Műszaki Egyetemen művészetfilozófiát, az Iparművészeti Főiskolán/Egyetemen vizuális kommunikációt – alaptantárgyat, az ELTE Szociológián média alapismereteket tanított. F. m.: *Filmkalauz* (Mohos Sándorral közösen, 1997); tanári kézikönyvet írt, majd www.media.ars-wonderland.hu (tananyagot készített, Pásztor Erikával az internetre). Írásai, elemzései többek között a *Filmkultúrában*, *Filmvilágban*, *Balkonban*, az *Új Művészetben* és a *fotopost.hun* jelennek meg.

SCHLETT ANDRÁS, PhD. egyetemi docens, Pázmány Péter Katolikus Egyetem.

SZOLLÁR LAJOS (Budapest, 1945) orvos, egyetemi tanár. 1969-ben avatták orvosdoktorrá a Budapesti Orvostudományi Egyetemen. Egyetlen munkahelye a Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Karának Kórélettani Intézete, melynek 1990-től 2010-ig igazgatója, emellett 2000–2006 között az Általános Orvostudományi Kar dékánja volt. Az orvostudományok kandidátusa

(1979), doktora (1989), Széchenyi Professzori Ösztöndíjban részesült (1997–2001). Magyar, német és angol nyelven oktat. Elsősorban a zsírsavanyagcsere-zavarok vizsgálatával, az elhízással, a táplálkozással, az érlelmeszesedés kockázati tényezőinek és a szívizomelhalás összefüggéseinek feltárással foglalkozik. F. m.: 22 könyv (pl. *Kórélettan, Kórélettani Vademecum, Klinikai Kórélettan* stb.), 105 könyvfejezet, 300 közlemény és mintegy 500 előadás. *Őrizd meg jól az életed* (tv-sorozat, 1988) A Magyar Élettani Társaság (2006–2010) és a Magyar Atherosclerosis Társaság elnöke (2002–), a Nemzetközi Kórélettani Társaság főtitkára (1998–2006). Az Európai Bizottság MEDINE (Medical Education in Europe – Orvosképzés Európában) alelnöke (2004–2007). A Magyar Kardiovaszkuláris Konszenzus Konferenciák (1993, 1997, 2003, 2005, 2007, 2009, 2011) kezdeményezője, társelnöke, majd elnöke. F. d.: Markusovszky-díj (1985), Semmelweis OTE Kiváló Oktatója (1990), Magyar Táplálkozástudományi Társaság „Sós József” Emlékérem (1996), MTA Szentágotthai János-díj (1998), a Magyar Elhízástudományi Társaság „Kibédi Mátyus István” Emlékérem (2000), Magyar Élettani Társaság „Rácz Sámuel” Emlékérem (2003), Szent-Györgyi Albert-díj (2006), MOTESZ-díj (2006) és a „Romhányi György” Emlékérem (2009). A Professzorok Batthyány Körének tagjaként alkotó módon részt vett a Szent István Terv elkészítésében.

TAXNER-TÓTH ERNŐ (Budapest, 1935) irodalomtörténész, a Debreceni Egyetem professzor emeritusa. Dolgozott a Petőfi Irodalmi Múzeumban, a Művelődési Minisztériumban. 2001-től a KLTE egyetemi tanára, rektorhelyettese (1995–1998). Elnöke volt az Irodalmi Múzeumok Nemzetközi Bizottságának (1983–1989), az ICOM Magyar Nemzeti Bizottságának (1986–1991), az OTKA Társadalomtudományi Kollégiumának (2001–2008), alelnöke az Országos Doktori Tanácsnak (1996–1998), tagja a Magyar Akkreditációs Bizottságnak (2001–2006). Kutatási területe a 18–19. századi magyar és angol irodalom, részt vett a Vörösmarty és a Kazinczy kritikai kiadás munkálataiban. Megjelent önálló munkái: *Dickens világa* (1972), *Tamási Áron* (1972), *Thackeray világa* (1978), *Kölcsey Ferenc levelezése Kende Zsigmonddal* (1983), *A Brontë-nővérek világa* (1984), *A fiatal Vörösmarty barátainak levelezéséből* (1987, szövegkiadás), *Kazinczy és kora* (1987), *Ábrándok és tettek kora* (1988), *Kölcsey és a magyar világ* (1992), *Rend, kételyek, nyugtalanság* (1993),

Kölcsey és Vörösmarty kora és szelleme (1996), *(Köz)véleményformálás Eötvös regényeiben* (2005). Kitüntetései: Széchenyi-díj (2002), Ipolyi Arnold-díj (2008).

UDVAROS BÉLA (Budapest, 1925) rendező, az Evangélium Színház alapító igazgatója, 1990–2010-ig művészeti vezetője. Húsz év alatt 30 bemutató fűződik a nevéhez. F. d.: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (1995), Magyar Örökség-díj (2005). F. m.: *Shakespeare-breviárium* (2011).